

65 десеть. Освѣнь рабы-тѣ имъ и рабыни-тѣ имъ, които бѣхъ седьмь тысячи и триста и тридесет и седмь: и отъ тѣхъ двѣстѣ 66 пѣви и пѣвицы. Кони-тѣ имъ седмстотинъ и тридесет и шесть: мысѣ-тѣ имъ, 67 двѣстѣ и четыридесет и пять: Камилы-тѣ имъ, четыристотинъ и тридесет и пять: если-тѣ имъ, шесть тысячи и седмстотинъ и двадесет. 68 А *тѣкою* си отъ начальницы-тѣ на отечествія-та, когато дойдохъ въ домъ-ть Господень който е въ Ерусалимъ, присохъ доброволно за домъ-ть Божій, за 69 да го въздигнѣтъ на мѣсто-то му: Дадохъ споредъ силж-тѣ си увъ съкровищете за дѣло-то, шесть тмы и единъ тысяча драхмы злато, и пять тысячи мнасы сребро, и сто священически одежды. 70 Така священици-тѣ и Левити-тѣ, и отъ людіе-тѣ, и пѣви-тѣ, и вратари-тѣ, и Неѳиними-тѣ, ся населихъ въ градове-тѣ си, и всичкий Израиль въ градове-тѣ си.

ГЛАВА 3.

1 И като стигихъ седмый мѣсецъ, и Израилеви-тѣ сынове бѣхъ въ градове-тѣ, събрахъ ся людіе-тѣ като единъ человѣкъ въ Ерусалимъ. И станѣ Иисусъ Іоседековъ-тѣ сынъ, и братія-та му, священици-тѣ, и Зоровавель *Салаѣловъ*-тѣ сынъ, и братія-та му, та съградихъ олтарь-тѣ на Бога Израилева, за да приносить всесъжженіе върху него, *споредъ* писано-то въ законѣ-тѣ на Моисея человѣка Божія. 3 И поставихъ олтарь-тѣ на мѣсто-то му, понеже ся страухувахъ отъ людіе-тѣ на онѣзи мѣста: и присохъ върху него всесъжженіе Господу, *все*съжженіе *зарань* и *вечеръ*. И *направихъ* празникъ-тѣ на шатры-тѣ, *споредъ* писано-то, *и* повседневны-тѣ всесъжженіе по числу, както бѣ *позвѣти* споредъ опрѣдѣлено-5 то на всякой день. И слѣдъ това *принесохъ* *всегдашни-тѣ* всесъжженія, и на новомѣсяція-та и на всички-тѣ освященны Господни празники, и на всякого който приноситъ доброволно приношеніе Господу. Отъ *първый-тѣ* дена на седмый-тѣ мѣсецъ начињахъ да приносятъ всесъжженіе Господу; но основанія-та на храмъ-7 тѣ Господень не бѣхъ ся турили оше. И дадохъ сребро на каменосѣчцы-тѣ, и на дърводѣлцы-тѣ: *и* храни, и піеніе, и елей, на Сидоняны-тѣ, и на Тираны-тѣ, за да донесутъ кедровы дървіе отъ Ливанъ

и Нем. 7; 70.*и* 1 Мѣт. 26; 20.*ф* Гл. 6; 16, 17. Нем. 7; 73.*а* Мат. 1; 12. Лук. 3; 27.*б* Втор. 12; 5.*в* Числ. 28; 3, 4.*и* Нем. 8; 14, 17. Зах. 14; 16, 17.*и* Исх. 23; 16.*и* Числ. 29; 12 и др.*и* Исх. 29; 38. Числ. 28; 3, 11, 19, 26, 29; 2, 8, 13.*и* 3 Пар. 5; 6, 9. 2 Мѣт. 2;

10. Дѣян. 12; 20.

въ море-то *на* Йоппії, *споредъ* дадено-то тѣмъ дозвolenіе отъ Кира Персийскаго-тѣ царь.

8 И въ второ-то лѣто отъ завращаніе-то имъ въ домъ-ть Божій въ Ерусалимъ, въ вторый-тѣ мѣсецъ, начињахъ Зоровавель Салаѣловъ-тѣ сынъ, и Иисусъ Іоседековъ-тѣ сынъ, и прочи-тѣ отъ братія-та имъ, священици, и Левити, и всички-тѣ що бѣхъ дошли отъ плѣнѣ-тѣ въ Ерусалимъ: *и* поставихъ Левиты-тѣ, отъ възрастъ двадесетъ годинъ и нагорѣ, за да настоюватъ върху работаніе-то на 9 домъ-ть Господень. И *прѣдъ* този Иисусъ, сынове-тѣ му и братія-та му, Кадміль и сынове-тѣ му, Іудини сынове, като единъ *человѣкъ*, за да настоюватъ върху тѣзи които работахъ въ домъ-ть Божій: сынове-тѣ Инададови, сынове-тѣ имъ, и братія-та имъ Левити-тѣ.

10 И когато градители-тѣ туріхъ основани-я-та на домъ-ть Господень, *постави-хъ* священици-тѣ съ одѣжды-тѣ имъ съ тржбы, и Левити-тѣ Асафовы-тѣ сынове съ кимбалы, за да пѣснословятъ Госпо-ду, *споредъ* уставъ-тѣ на Давида царя 11 Израилева: *и* *вѣхъ* взаимно пѣснослова-ще и благодарище Господа; *защото* е благъ, *защото* е въ вѣкъ милость-та му надъ Израїля. И всички-тѣ людіе вѣс-кликихъ съ голѣмъ вѣскиланице и хва-лѣхъ Господа, заради основаніе-то на 12 домъ-ть Господень. И *мнозина* отъ свя-щеници-тѣ и Левити-тѣ, и начальницы-тѣ на отечествія-та, старци, които бѣхъ видѣли *първый-тѣ* домъ, като ся основаваше тойзи домъ *прѣдъ* очи-тѣ имъ, пла-чихъ съ голѣмъ гласъ: а мнозина вѣс-кликихъ велегласно съ веселіе. И не различавахъ людіе-тѣ гласъ-тѣ на весело-то вѣскиланице отъ гласъ-тѣ на плачъ-тѣ на людіе-тѣ; защото людіе-тѣ вѣскилица-вахъ съ голѣмъ гласъ, и гласъ-тѣ ся чуеше на далечь.

ГЛАВА 4.

1 А *Іудини-тѣ* и Веніаминови-тѣ враго-ве, като чухъ че сынове-тѣ на плѣнѣ-тѣ градятъ храмъ-тѣ на Господа Бога Израи-2 лева, Дойдохъ при Зоровавеля и при начальницы-тѣ на отечествія-та, та имъ рекохъ: Да съградимъ съ вѣсль; защото *и* *нѣ* *ты* *вашій-тѣ* Богъ, както ви, нему и жремъ *отъ* дни-тѣ на Есааддо-на Ассирійскаго-тѣ царь, който ны вѣз-3 веде тукъ. Но Зоровавель, и Иисусъ, и

и 2 Мѣт. 2; 16. Дѣян. 9; 36.*и* Гл. 6; 3.*и* 1 Мѣт. 23; 24, 27.*и* Гл. 2; 40.*и* 1 Мѣт. 16; 5, 6, 42.*и* 1 Мѣт. 6; 31; 16; 4, 25; 1.*о* Иех. 15; 21. 2 Мѣт. 7; 3.

Нем. 12; 24.

и 1 Мѣт. 16; 34. Псал. 136; 1.*и* 1 Мѣт. 16; 41. Иер. 33; 11.*с* Виж. Агг. 2; 3.*а* Виж. Ст. 7, 8, 9.*б* 4 Пар. 17; 24, 32, 33, 19;

37. Ст. 10.